

לכיבוש יהויקים שהיא
שנת ח' לנ"ג. וזה שכתוּ
בשנת שלש למלכות
יהויקים מלך יהודה בא
נ"ג מלך בבל ירושלים
ויצד עליה. כבר פידשוּוּ
דברותינו בשנת שלש
למרדוּ דהא בשנה
הרביעית ליהויקי מלך
נ"ג. גלו ביה' לכיבוש
יהויקים שהיא שנת י"ט
לנ"ג שנאמר ובעשה
להחדש החמישי היא תשע
עשודה למלך נ"ג מלך בבל
בא נבוזדאן דבר טבחים
וגור. נמצא שהגלה יהויכין
בשנת שמונה למלך
ונשאר יהויכין ליז שנה
חבות בבית האסודים
בגלוֹת עד שמת נ"ג
שנאמר ויהי בשלשים
ושבע לגולות יהויכין מלך
יהודה וגורי הנה (ה) מקום
ಗלוֹת יהויכין ח' שנים
וליז שנה. הדי מה' שנה
לנ"ג. הנה נמצאו שנות
נ"ג מן הפסוקים. אבל כי' ג'
שנה למדודן גמרא.
ותלתא דבלשצ'ר הדי ע'
מדלא איפודק כו'. אמר
אחשורוש בלשצ'ר טעה
דאיבעי למימנא ע' לגולות.
כמה בצד' ח' שנה שלמלך
נ"ג קודם גלוֹת יכינה עיל
תמני שני חילופיו הרא
dblשצ'ר וה' שנה דכחד
וזדיוש וב' שנים דידייה
הא שבעים כו'. הינו
דכתיב בשנת שלש למלך
כשבת כשתיתישבה דעתו
דאמר טוב לא מפרק
כולה שמעטא ופשטה
היא. וזה קשה קראי
אהדרי ופديק דבא לפי
מלאת לבבל לפקידה
בעולם וחודבות
ירושלים לגואלה: אבני
מתחותטוּ על בעליך
מחטיות בעליך. כלומד
כל מי שנמצא בידו
מתחייב למלכות (ג) שאינן
דאויות להדיות אלא
למלכות בלבד וכן
בעליך כיוון שנמצאות
בידיהם נסים ובודין
שמתיידאין מן המלכות.
מה דת של תורה
אכילה מרובה משתיה.
פי' התמיד כבש שיש בו
כמה דברויות ונasco
דבריעת ההין יין בלבד.
אי'הו

חַשְׁק שֶׁלֶמָה עַל רַבינו חַנְנָא

ח) נלמה ל"ג נגה מיל' מוקודס גלום יסויין וכו':
 ט) וכן שטמיך קעלון צערן
 טט ה' צפס לדיינו ע"ש:

גלוון חש"ס

גמ' שאלו תלמידיו עי' מלך ציר הצלילים נפסוק ויהי קומתן למחה לממל: שם הם לא עשו אלא לפנים. עי' סנדליין דף סה ע"ב. ועי' ע"ז דף ג ע"ה מוק' ד"ה צלה שצממו: רשב' ר"ה דברי דברי וכו' וסוחרת לשון מהור. כי מיצ מגומו סמור סמור (ויקלח ה(ב): שם ר"ה בחרים וכו' לשון שהרא הוא. עי' נקמן דף יג ע"ה רצ"י ד"ה סקמבל:

(גְּלִוָּן): ג] בכת"י נוסף אַרְשֵׁי. (ועיין מהדש"א):
ננים: ה] צ"ל בְּקֵץ, וכ"ה י] בדש"י שבע"י ונקדו א"א עי"ש ובח"ה) וכ"ה
ם: הישקהו יין שגדול י.ב. גדוֹל:

דר עולס^ט זיה צליליה קטייל צלצאל
עכידת יסוייקיס וועוד צנה החת לאכט
קדו פקידה נמקות^ז שאהמל מוי צכס
עיט מסל החת וחננוו מנינו נמעלה

אתה מטייל קנאה. וה"ת למא"ד
לעל הרטוי לגינה לגינה
הרטוי מהל ה"כ החת מעיל
הקחה בקעה י"ל לנטילה זיה
לכיוון צלה סי רוחין זה הפת זה ליכת
הקהל: **בדת** של תורה אביתה
מירובה משתייה. וזה להמלין
גנדא (ד"ג כד: ופס) כל שאיכילתו
מלוגה מסתיתו ערמותיו סכוין
שיינו גהוכל יומל מדחי:

טפלות

תניא נמי הци ^ט ועוד שנה ^ט אחרה לבל
עמד דריוש והשלימה אמר רבא אף דニאל
שעה בהאי חישבנא כתיב ^ט בשנת אחת
למלךו אני דニאל בינותי בספרים מדק אמר
בינותי מכל דטעה מ"מ קשו קראי אהדי
כתיב ^ט מלאות לבל וכתיב ^ט לחרבות
ירושלים אמר רבא לפקידה בעמא והיינו
כתיב ^ט כה אמר כורש מלך פרם כל מלכות
הארץ נתן לי ה' אלהי השמים והוא פקד עלי
לבנות לו בית ירושלם ^ט דריש רב נחמן בר
רב חסדא מי כתיב ^ט כה אמר ה' למשיחו י
בורש משיח היה אלא אל הקב"ה למשיח קוב
הוא יבנה ^ט ביתיו ויקבץ גליותיו והוא אמר ^ט כ
פרם ומדי הפרתמים וכתיב ^ט למלכי מדי ופרם
אי מינן מלכי מיניכו איפרבי ואי מיניכו מלכ
עושר כבוד מלכותו ^ט א"ר יוסף בר חנינא מ
הכא ^ט יקר תפארת גודלותו וכתיב התרם ^ט לבב
האללה וגנו' רב ושמואל חד אמר מלך פיקח ו
צאוי האמר מלך פורה היה ישורן זירב הרבי

בנוי מאותיה ברישא דאי מרדו ביה הנך ^(ז) תלמידיו את רשב"י מפני מה נתחיבו שונים בלילה אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני שעם כן שבושון יחרגו שבכל העולם כולו אמר להם מפני שהשתחו לצלם ^(ט) אמרו לו ולهم ^(ט) הם לא עשו אלא לפנים אף הקב"ז יהיינו דכתיב ^(ט) כי לא ענה מלbow: ^(ט) בחצר גן אמר הרاوي לחצר לחצר הרاوي לגינה לגינה היישבן בחצר ולא החזיקתו בגינה ולא החזקה במתניתא תנא היישבן בחצר ופתח להם שני כחור כרפס ותבלת Mai חור רב אמר הרי ^(ט) הצעיע להם כרפס אמר ר' יוסף בר חנינא כרים ששש מטות זהב וכסף תניא ר' יהודה אומר זהוב אמר לו ר' נחמייה א"כ אתה מטייל קנא ירגליךן של זהב ^(ט) בהט ושש ^(ט) א"ר אמי אביכן הוא אומר ^(ט) אبني נור מתנוססות על אדרי ושםואל אמרaben טובה יש ברכבי הים סעודה ומארה להם צהרים דברי רבי ישמעאל סחורה ^(ט) והשקות בכל זהב וכליים מכלים שונים צתה בת קול ואמרה להם ראשונים כלו מפה ^(ט) ויין מלכות רב אמר רב מלמד שככל אחד ובשנים ^(ט) והשתיה כדת (אין אונס ^(ט)) Mai כדת תורה מה דת של תורה אכילה מרובה משתי אכילה מרובה משתי אין אונס אמר רבי ^(ט) השקהו מיין מדינתו ^(ט) לעשות ברצון איש ואדרדי והמן מרדכי דכתיב ^(ט) איש יהודי המן ^(ט) מלכה עשתה משטה נשים בית המלכותiba שנייהן לדבר עבירה נתכוונו היהינו אמרי

הגהות וציוונים ה' צ"ל לפ"מ
בבבל, ועיין
[בכתבי ובעשי] נוסף רצפת בהט וש
בדפו"י (יעב"ץ), בכתבי כלוי: ס[ב]
ישראל פקידה בעלמא קצת ישוע
ברש"י שבע"י ונוסף שם הדרי שבענין
מןנו. שהיינו היה גדור
ס[ב] ה'זה: [ירמיה כט, י] ג) בפה אמר
לבנות לו בית בירושלים אשר
לפניו גוים ומתחנני מלכים אפתח
יה אליהם עמו ועל לירושלים
רא א, ג) ו) בשנת שלוש למלכו
פנינו: [אסתר א, ג] ז) וכל מעשה

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ועוז טה' אחת
ש נדבל ועמל וכו' ואף
ליעיל וכו' ציומי
צקפלייס מספר הימים
אשר היה דבר ה'
אל ירמיה הנביא
למלאות להרבות
ירושלים שבעים
שנה מלך מלך אני
ציומי צקפלייס מלל
ראיהו נמי טעה מ"מ
קשו: (ב) שם נגנות לו
ניתן צירוסטלייס וכחטיב מי
בכם מכל עמו יהיה
אליהו עמו ויעל לרש
רכז נחמן: (ג) שם קוּ
ננה עירין ויקץ גליומי:
(ד) שם כזע מלכותו
את יקר וגוו' מהר רבי
וקי וכו' גדי כהונת
נתעתף ועמד כמיינ
זכה: (ה) שם דגני
עהלה מיכף כיפי
ליה כל חיימת דברי
להו מקרב להו ומלהן
למלך טיפס: (ו) שם
גאלדו ביש בון קיימי
הנני והו בדילה:
(ז) שם כל הוות רצע
אמר להם הס כן:
(ח) שם וכן קוּ הוות
מי הני: (ט) שם וחתם
טונייס ושותים בון:
(י) רישי לד'ה ועוז טה'
חותם נדבל. רישא
ברירתא הוי חיימת
ד'ה לפקידה צעלמה
אמר האי לפי מלחות
נדבל צבעיס טה דהא
הפקוד הטעס כתיב וכן
זיה טנקדו וכו'
צפעטמא יד נדבל:
(ל) ד'ה מיט הוא
בלום נמשח בשמן
כט"ל ומינט כמו נמתק:
(מ) ד'ה קוגל וכו'
גמשתו על כורש אני
הקובל הסל בטוקמי וכו'
טנה לת עיריה ملي
קלתי: (נ) ד'ה גדי
כהונת וכו' בון גדול
שהביא נבוכדןצער
ציירוסטלייס: (פ) ד'ה וכן
זוח ווות שעל
ידי נקיונות:

לירב רוחן ר' ייז"ר

תורה או רשות
בשנת אחת למלכו
אני דניאל בינת
בسفרים מספר הימים
אשר היה דבר י אל
רומייה הנביא למלאות
לחבותיו וירושלים
שבעים שנה: (דניאל ט, ב)
כ כי אמר י כ לפ
אלם לרבר שירויות

שנה אפקדר אתכם והקמתי עלייכם את דברי הטוב להשב אתכם אל הפה
בריש מלך פרם כל מלכות הארץ נתן לו יי' אלהי השמים והוא בקר עלייה
ביהודה: [עורא א, ב] ד) מה אמר יי' למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו?
לפתח לפניו דלתים ושערים לא יפגרו: [ישעה מה, א] ה) מי בכם מפלע
אשר ביהודה ובן את בית יי' אלהי ישראל הוא האלים אשר בירושלים:
עשה משתה לכל שרו ועבדיו חיל פרם ומרי הפרתמים ושרי המידנור
תקפו וגבירותו ופרשת גראת מרדכי אשר גדו המלך הלווא הם כתובים
יפרנס: [אסתר י, ב] ח) בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת
המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגוזל ועד קטע משתה שבעו
בכף ועמודי שיש מנות זהב וכסף על רצפת בהט וSSH ודר וסחרת:
שונים ויין מלכות רב ביד המלך: [אסתר א, ז] ס) ובהשתיה כדת אין אנשי
קיים איש ימני: [אסתר ב, ח] פ) ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע

יב: מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מסורת הש"ם עם הומפות

(ג) סוטה מ[:], (ד) לעיל
 סע"א, (ג) עיין מהר"ץ
 חייות בילוק"ם ושפ"ח,
 (7) יומא מג:,(ה) כז ג-ו,
 (1) ישעה י, ג, (ז) וע"ע
 מוק' ינמותעו: ד"ה
 מניימיין ומוק' סוטה ט.[],
 (ט) עי' פרקי לר"ה
 פמ"ע] ובתרגם שני
 אסתר א טז, (ט) מו"ק
 כח ע"א.

הגחות הב"ח

(ה) גם' מלולכה נצנחת לפיכך נזר עליה פ' בשבת סיינו לכמיינ':
(ג) שם ויקף המלך מלך וחמתו עקרה בו הומלי לפקה: (ג) שם פסיק לה ממעלה ודביר לה ונען לה מיין:
(ד) שם לימקיה וליזיל עד בנימין מאי צנה כי מלה מהנה מהן כולם כב"ל ומינם הלא נמתק:
(ה) דריש' ד"ה הומרי ומלי וכו' להוות כל חייך כו' רולר צפומו פשיטה אטף הגדון: (ו) ד"ה נערת וכו' נערת המת לפיכך כל מס' וכו' וולדתורוז היה סקיל וכו' מטמלה מיניה סק"ל:

גליון ה'ש"ם

גמ' אמר ר'ב מכאן שההדריות כו'. עי' יロא' פרק ד סנדים ר' ז' שם אמר רבא אלמלא ע"ל כת ע"ה מד"כ הילמה רשי' ד"ה נערין לא גרבוי'. עי' דבר נחמן צפפר מהוס סמויהן ע[]:

ליקות ר'ש"

זכור את זשתוי. הַת יִפְחֹד
וינעלג [אסתר ב, א]. בשם
שעשהתה כך נגור
עליה. סמפסט ערומה
צענת. שפרחה בה
צדעת. כדי סטמן
וימליג. אמר רבא וכו'!
טהלה לו דנרי גנלי שם
א, יב]. **לקבל אלפא**
חומראشت. כנד הילף
הלייט ריש טומה יין [תיאל
ה, א]. על בן עמר טעמו
בו. הילמה הגולין מפייגין
טעמן [שבה קמה:]. **לא**
גמר. לה נמלף [ירמיה מה,
יא]. **פרדשכא.** פילדיווט
[שבה צה]. **כל** ערום
יעיטה בדעת. מעטאו.
דרכתייב זיפקד המליך
פקידיים. יודewis טיו צלה
יזה לכוון ומוי זקינה לו נט
רטמיינה [משל יג, טז].
איש ימיגי. מגניין כי
[אסתר ב, ה].

הנחות וצינונים

ס"א לא גריס בר
(גליון): **ב]** בכת"י
בchmodra
אשתטי
פורהתא: **ג]** צ"ל פכח,
וכ"ה בכת"י (דק"ס):
ב] בכת"י הנוסח מהוגן
שבקה אמר קא
מוֹלְזִילִינָא במלכותא
(דק"ס): **ט]** בכת"י ובע"י
נוסך אומות העולם:
ו] הדריך נסיך עולם עולם

בן בכת"י ובכע"י נוסף
ביבירה וגור' אמר רב נחמן
קררי ליה יהודי וקררי ליה
נימoso היה" ולא נהירא
ובטכסייסי מלכות ולכך
יש רבה בר רב הוזגא
טה", ובערוך ערך נמס ב
כעדי שהיה ידוע בדורו
ובძפו"ר נוסף כאן עוד
שם הטבח את השוק
ת דברי הגמ' בלי רשי"
נעשה לה זנב יליף
שתנית נערי הוא ראשי

שפרחה בה צרעת. **צילוכלמי**^ו מפלס דילפין נגור לכתיב גני וסתמי מנגזר לכתי גני עזיז כאנטולע לכתי ביש נגור ממית ס' (ה"ג יי): **זיל** לגביו עמוון ומואב דיתבי בדוחתיהו כחמדא. וקצתה לה פלק תפלה הצל (ניכום דג נ). פליק וכי עמוון במקומו יוזב והלא נח קנטלייך וצלאלו לך פרא"ת דגרקין הכל מוחץ מהוד לקלח נמי נח זוכיר גלו מוחץ לכתי צהן מוחץ ברכות נמי נח גראין לה עמוון מוחץ העטש התילו ליודה גרא עמווני נח צקהל חכל מסמע דגלי זיין נח לו נהתיר נח צקהל נפי צלה צלאל קנטלייך מיליס ונח צלאל מוחץ ומיאו קסה דברכות מסמע נחותה צהנתמי צהנתמי צקנמלייך צלאל עמוון וצילמי^ז מסיג נח צהנתן צהגה נזולדנאל וייל נפי צקנמלייך דיה רהצון צלאל נקלח הכל על צמו ועליו כתיכ^ט וחקיל גזולות עמיס עמידותיס צוקתמי^ט חכל ודחי עיקר חמוץ טיש ע"י נזולדנאל^ט: **אמוכן**^ט יס מדרכ שיס דניאל ולפי שיס נסוי לאלית טסייה גדולה ממנה צלה טיש יכול לכופה לדצל כלצונו יען נעצות צל:

תתכוונו מיט לא אחאי א"ר יוסי בר חנינא מלמד שפרחה בה צרעת במתניתה
תנא [בא גבריאל ועשה לה זnb]^ט ויקצף המלך מאד ^(ז) אמר דלקה ביה
בולי האי אמר רבא שלחה ליה בר^ט אהורייריה דאבא אבא לקבל אלף
חומרא שתין ולא רוי וההוא גברא אשחתני בחמרייה^ט מיד ^(ט) וחמתו בערה בו
ילקבוע חדשים אמר لهו דינוה לי אמרו היכי נעבד נימא ליה קטלה למחר
פסקיק^ט ליה חמרייה ^(ט) ובכע ליה מינן נימא ליה שבקה קא מזוללה^ט במלכותא
אמרו לו מיום שחרב בית המקדש ונלינו מארצנו ניטלה עצה ממן ואין
אננו יודיען לדzon דיני נפשות זיל לגביו עמון ומואב דיתבי בדורתייהו כחומרא
דיתיב על דורדייה וטעמא אמרו ליה דכתיב ^(ט) שאנן מואב מנעוורייו ושוקט
הוא אל שמרייו ולא הורק מגלי אל כל' ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו
בו וריחו לא נמר מיד ^(ט) והקרוב אליו בראשنا שת רדמתא תריש א"ר לוי
כל פסוק זה על שם קרבנות נאמר בראשنا אמרו מלאכי השרת לפניו הקב"ה
יבש"ע כלום הקריבו לפניך^ט כרים בני שנה בדרך שהקריבו ישראל לפניך
שתר כלום הקריבו לפניך שת תורין אדמתא כלום בנו לפניך מזבח אדמה
תרישיש כלום שיימשו לפניך בבדי כהונה דכתיב בהו ^(ט) תריש ישם וישראל
מרם כלום מירסו בדם לפניך מרנסא כלום מירסו במנחות לפניך ממוכן כלום
חכינו שלחן^ט לפניך ^(ט) ויאמר ממוכן תנא ממוכן זה המן ולמה נקרא שמו
ממכוכן שמוכן לפורענות אמר רב כהנא ^(ט) מכאן שההדיות קופץ בראש
להיות כל איש שורר בביתו אמר רבא ^(ט) אלמלא אגרות הראשונות לא
נשתייר משונאייהן של ישראל שריד ופליט אמר מי האי דשידיר לנו להיות
בל איש שורר בביתו פשיטה אפילו קרחה בביתה פרדשכא ליהו. ^(ט) ויפקד

מלך פקידים א"ר Mai דכתיב ^(ט) כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפירוש אולת כל
דכתיב ^(ט) ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה כל מאן דהוה ליה ברתא
יפירוש אולת זה אחשורוש דכתיב ויפקד המלך פקידים כל מאן דהוה ליה ברתא איתمراה מיניה ^(ט) איש
יהודי היה בשושן הבירה וגוי איש ימי מאי קאמיר אי ליחוסא קאתי ליחסיה ^(ט) ואזיל עד בנימין אלא
מאי שנא הני תנא כולן על שמו נקראו בן יאיר בן שהAIR עיניהם של ישראל עיניהם של
אל תפלתו בן קיש שהקיש על שער רחמים ונפתחו לו קרי ליה יהודי אלמא מיהודה קאתי וקרי ליה ימי
אלמא מבנימין קאתי אמר רב נחמן מררכי מוכתר בנימינו היה אמר רב בר בר חנה אמר ר' יהושע
בן לוי^ט אביו מבנימין ואמו מיהודה ורבנן אמרי משפחות מתגורות זו בזו משפחתי יהודית
גרים דמתילד מררכי שלא קטליה דוד לשמעי בן גרא משפחתי בנימין אמרה מינאי קאתי רבא אמר
בנסת ישראל אמרה^ט לאידך נימא ראו מה עשה לי יהודי ומה שלם לי ימי מה עשה לי יהודי
דלא

אֲשֶׁר בְּכָל מִדְיָנִות הַמֶּלֶךְ אֲחֵשְׁוֹרֹזֶשׁ: [אסתר א, ט] ט) וַיִּשְׁלַח סִפְרִים אֶל כָּל מִדְיָנִות הַמֶּלֶךְ אֶל מִדְיָנִה וּמִדְיָנִה כְּכֹתֶבֶת וְאֶל עַם וְעַם כְּלֵשׂוֹנוֹ לְהִזְוֹת כָּל אֲישׁ שָׁרוֹ בְּבֵיתוֹ וּמְדִבֶּר בְּלֶשׁוֹן עַמוֹּ: [אסתר א, כב] כ) וַיַּפְקַד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מִדְיָנִות מֶלֶכְוֹתָיו וַיִּקְבְּצֵוּ אֹתָהּ בְּלֶגֶת נָעָרָה בְּתוּלָה טוֹבָת מִרְאָה אֶל שׂוֹשָׁן הַבִּירָה אֶל בֵּית הַגְּשִׁים אֶל יְד הַגָּא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שָׁמַר הַגְּשִׁים וַיְהִי תְּמִרְוקִיבָּה [אסתר ב, ג] ג) בְּלֶעָם יָעָשָׂה בְּדָעַת וּבְסִיל יָפֶרֶשׁ אֲנוֹלָת: [משלי יג, ט] ט) וַיֹּאמְרוּ לוּ עֲבָדָיו יְבָקְשׁוּ לְאַדְנִי הַמֶּלֶךְ נָעָרָה בְּתוּלָה וּעֲמָדָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי לוּ סְבִּנָה וּשְׁכָבָה בְּחִיקָה וְהַמְּלָכָה לְאַדְנִי הַמֶּלֶךְ: [מלכים א, א, ב] ב) אֲישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׂוֹשָׁן הַבִּירָה וְשָׁמוֹ מִרְדָּכָא בֶּן יְאִיר בֶּן שְׁמֻעִי בֶּן קַיְשׁ אֲישׁ יְמִינִי: [אסתר ב, ח]

והעליה ואמר ר' יוחנן (ע"ז כה ע"א) השוק והאליה מה להלן אליה אף כאן אליה: ותוס' (דק"ס): **כ** צ"ל שומר (רש"ש) וכ"ה בכת"י: **ל** [צ"ל בערדי עי' בע"י בפרש"י שם, עליה דכתיב הכא מעלה דכתיב גבי שמואל וירם הטבה את השוק והעליה ואמו תיבות לסימן לשמות המ"ד שת"י הקושיא דמי הודה ובנימין. נ Nahman ע

איהו בקרי ואיתתי
בבוצני. פ"י שניהם
לזנות. מוכתר בנימוסו.
[ה' כעדין] פ"י מצוין
בדתי כל התורה היה
(בצד) מ') שהיה בדורו
ידע זהיר במצוות. ורבה
פ' בר רב הונא עדיף
מיניה בענותנות דהא אמר
רבא ט) תלת ملي בעאי
משmia חכמתיה דרב
הונא ועורתיה דרב חסדא
יבבו לי ענותנותיה דרבבה
בר רב הונא לא יבבו לי:

חישק שלמה על רביינו חננאל

ה) ג'ל מילויין זdmaן כל
המolute רקע כעליה שמי ידוע
בדוינו וויטר נמנומות וכ'ה
געלוּן ערך נומם 3':

הגהות מהר"ב
רנשכטונג

א] רשי ד"ה גערוי לא גרבינן. נ"ג עיין צוֹה נקפל מוקס צמוּהַל צנער הרכזיות ע"ג.

תורה אור השלם
א) ביום השבעה בטוב
לב הפליך בין אמר
למה יומן בזאת חרבונא
בגתה ואגנתה זתר
וברבס שבעת
הספרים המשרתיים
את פני הפליך
אחשורוש: [אסתר א, י]
ב) אחר הדברים האלה
בשוד חמאת הפליך
אחשורוש זבר את

וְתִמְאֵן הַמְלָפֶה וְשַׁתִּי
לֹבֶזֶא בְּדָבֶר הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר בַּיד הַפְּרִיסִים
וַיַּקְצַף הַמֶּלֶךְ מִאֶד
וְחַמְתוֹ בְּעָרָה בּוֹ

ד) **וַיֹּאמֶר** הַמֶּלֶךְ לְחִכְמִים יָדַעַי הַעֲתִידִים
כִּי כֵן דָבָר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי
כָל יָדַעַי דָת וִדְין:

ח) שָׁאַנְן מֹאַב מִגּוּרֵיו
 וַיַּקְטֵת הַוָּא אֶל שְׁמָרֵין
 וְלֹא הַוְרֵק מִפְלֵי אֶל בְּלֵי
 בְּגַזְוָלה לֹא חָלֵך עַל כֵּן
 עַמְד טָעָמו בּו וַיְרִיחּו
 לֹא נָמֵר: [ירמיה מה, יא]
 ו) וַיַּקְרֵב אַלְיוּ בְּרִשְׁנָא
 שַׁתְר אַדְמָתָא תְּרִשְׁיש
 מַרְסָמָרְסָנָא מִמּוֹכָן
 שְׁבָעַת שְׂרִי פְּרָם וּמְדִי
 רָאי פְּנֵי הַמְלָךְ הַיְשָׁבִים
 רָאַשָּׁה בְּמִלְכּוֹת:

א) והטיר הַרְבִּיעֵי
תרשיש ישם וישפה
משבצים זהב יהיז
במלואתם: [שמות כה, כ]
ח) ויאמר ממוון לפניו
המלך והשרים לא על
המלך לבדו עותה
ושתי המלכה כי על כל
השרים וועל כל העממים

אֲשֶׁר בְּכָל מִדְינֹת הַפְּלָגָה
וּמִדְינָה כְּכֹתֶבֶת וְאֵל
וְנִפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים
אֶל בֵּית הַנְּשִׁים אֶל יָד
בְּדָעַת וּכְסִיל יִפְרַש אֶל
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְתַהֲיוּ סְ
הַבִּירָן